

ת"פ 46115/02 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 46115-02 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט בכירה שרון לאר-బבל
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
באמצעות ייחידת תביעות י-ם במשטרת ישראל
נגד
פלוני הנאשם
עו"ב ירונ גיגי

זכור דין

- הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש-בן זוג, לפי סעיף 2(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק), ובבעיראת אויומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
- ע"פ עובדות כתוב האישום, הנאשם והמתלוונת היו מאורסים ונסעו ברכבת, ולפתע נתגלו ביניהם ויכוח סביר ההכונות לחתונתם. אז, עצר הנאשם את רכבו ואמר למטלוננת לרדת ממנו. ומשזו סירכה - אמר לה הנאשם שהוא יאנוס אותה, חנק אותה ושרט את צוואריה. אז המשיכו בני הזוג בנסיעה ולאחר מכן שפרץ ויכוח נוסף ביןיהם, שוב עצר הנאשם את הרכב והורה למטלוננת לרדת ממנו. המטלוננת עשתה דבריו והתקשרה לאחותה כדי לבקש שתאসוף אותה. הנאשם, ששמע שהיא מדברת עם אחותה על שהתרחש, ירד אחראית ולקח ממנה את מכשיר הטלפון. אז, חנק הנאשם את המתלוונת, הכה אותה בפניה באגרופים ובסטיירות ואמר לה "אני אביא סכין ואסיים את החיים שלך".
- כאמור, לאחר ניהול הוכחות, הורשע הנאשם בעבירות המנווית בסעיף 1 שלעיל. לבקשת ב"כ הנאשם, נשלח לשירות המבחן לצורך עריכת تسקיר בעניינו.

שירות המבחן

- ביום 11.1.21 הוגש تسקיר המבחן בעניינו של הנאשם. שירות המבחן סקר את קורות הנאשם ותייר את משפחתו ואת עברו. באשר לעבירה בה הורשע, נאמר שהנאשם סיפר שנתגלו בין ארוסתו ויכוח באשר לחתוננה, שבعقبותיו ביקש המ騰ונת לרדת מהרכב בו נסעו, לאחר שאימאה עליו שייפרדדו ויקיללה אותן. לדבריו, כאשר עצר את הרכב היא רצה לכבש והוא תפס בה בחזקה מחשש שתיפגע. שירות המבחן התרשם שלנאשם קשה לחלק פרטים על האירוע ועל חלקו בהתרחשות, אולם גם הוא אישר שהייתה עליו לנ' ג דרך אחרת, שאינה אלימה. הנאשם הביע חרטה על מעשייו. עוד שיתף הנאשם את שירות המבחן שהוא והמתלוונת נפרדו לאחר האירועים, באמצעות בית הדין השרכי, ושהוא שילם לה פיצויים בסך 5,000 ₪.

עוד תואר שהנאשם השתלב בצורה משמעותית בקבוצת טיפול לעצורי בית והפיק ממנו מסקנות וככללים לחיים. הנאשם

עמוד 1

החל לקבל טיפול רפואי בעקבותיה, והבייע נוכנות להשתלב בקבוצה טיפולית נוספת במסגרת שירות המבחן, שלא נשכה בשל השפעות מגפת הקורונה. עם זאת, שירות המבחן יצר קשר עם המטפלת האישית של הנאשם וזו סיירה שלאחר שלושה מפגשים ביקש הנائم לפסיק את הטיפול, ובמהלך המפגשים ניכר שהוא מתקשה לחתת אחריות על מעשו ושיש לו עוד כברת דרך לעבור ברגע לשיליטה בכעסים. לדברי המטפלת, הנאשם ביקש מחדש את הטיפול אולם הדבר טרם התאפשר לאור עומס עבודה בו היא מצויה.

שירות המבחן התרשם מכך שהנائم בעל ערך עצמי נמוך ועל כן נוטה לטשטש את המציאות ומתאמץ להציג אותה באופן חיובי, ועל כן גם עתה הוא מתקשה לראות את הביעתיות שבמעשייו ומטעש את אחוריותו. מנגד, צוין שמדובר בעבירה הראשונה לחובתו של הנאשם, ומאז הפרידה מהמתלוננת לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. עוד צוינו לחובב המאיצים שניכר שהשكيיע בהליכים הטיפוליים, וההשפעה המרתעה שניכר שהיא להליך הפלילי עליון. לאור נוכנות הנאשם להשתלב בהליכים הטיפוליים שנגדעו, נתבקש דחיה של שלושה חדשים על מנת לראות את השפעת הטיפול בטרם תתגבש המלצה.

5. בתסקיר מיום 21.4.21 נתבקש דחיה נוספת לצורך יצירת הקשר לשירות המבחן. בתסקיר צוין שהנائم מביע נוכנות לטיפול, ונענה ליצירת הקשר לשירות המבחן ואף יצר קשר בעצמו מספר פעמיים. בתסקיר מיום 9.9.21 נתבקש דחיה נוספת לצורך בחינה עם הנאשם את אפשרות טיפול מחוץ לשירות המבחן, משום שלא היה קיים צפי לפתחת קבוצה מתאימה במסגרת השירות.

6. בתסקיר מיום 12.12.21 נכתב לשירות המבחן ערך שיחה עם אביה של המתלוננת, שמסר שהיא נמצאת בחו"ל ושמאז העבירה לא היה כל קשר בין הנאים. באשר לנאים, שירות המבחן מסר שהוא עתיד להשתלב בתכנית טיפולית, והוא הביע מוטיבציה גדולה להשתלב בה. נאמר שחלק מהרצון של הנאשם נבע מציפיתו להקללה בעונש, אך שניכר שגם השפעות החזויות של ההליכים הטיפוליים הקודמים הגבירו את רצונו להמשיך טיפול. לאור כל זאת, המליץ שירות המבחן על מתן צו שירות ל佗עת הציבור בהיקף משמעותי של 350 שעות, לצד צו מבחן לתקופה של שנה.

7. ביום מיום 14.12.21, לביקשת ב"כ הנאשם, נשלח הנאשם ל厰מונת על עבודות השירות לבחינת התאמתו לרצוי מאסר בדרך זו. בנוסף, התבקש שירות המבחן לבחון את האפשרות לשילוב הנאשם בתכנית טיפולית כבר עתה, ללא קשר לגזר הדין. בתסקיר מיום 3.5.21 נמסר שהנائم שולב בקבוצה טיפולית ושדרך התייחסותו למקרים תואמת לשלב בו הוא נמצא מבחינת הטיפול.

8. ביום 9.5.21 נמסרה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, בה נקבע שהנائم נמצא מתאים לרצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טייעוני הצדדים לעונש

9. **ב"כ המאשימה** חזר על עבודות המקרא הקשות, ועמד על כך שהAIROU הופסק בשל עובר אורח שניגש לבני הזוג, ולא מתוך חרטה של הנאשם שגרמה לו לחודל מעשייו. עוד חזר ב"כ המאשימה על האמור בתסקיר המבחן הראשון, על פיו הנאשם בעל דפוסים אלימים והתקשה לחתת אחריות על המקרא. על כן, עתר למתחם עונשה של 12-24 חודשים, ובתוכו, לאור היעדר עבר פלילי, עתר לעונש של שנת מאסר, לצד מאסר על תנאי ופיקוח למתלוננת.

10. ב"כ הנאשם טען שמדובר באירוע יחיד, מעידה חד פעמיות שלא הביאה לנזק ממשי ומתmeshך למATALונת ועל כן אין לטעוג אותו ברף החמור של עבירות אלימות במשפטה. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות. נוכח תהליכי השיקום המשמעותי שעבר הנאשם, עתר ב"כ לקבל את המלצה שירותי המבחן. ב"כ הנאשם צרף מסמך מאט המעסיק של הנאשם לפיו אם יוטלו על הנאשם עבודות שירות יתכן ויאבד את משרתו.

דין

11. כדי, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון הלהימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

12. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות נשוא כתוב האישום הוא הגנה על שלומה הגוף, ביטחונה האישי ושלות נפשה של המATALונת. אשר לעבירות האזומים, הערך המוגן הוא שלות נפשה של המATALונת והאפשרות לחוות ללא לחצים חיצוניים.

13. בשנים האחרונות אלימות כלפי נשים הפכה מכת מדינה, והתווידענו לעוד ועוד מקרים בהם איבדו נשים את חייהם על ידי בני זוג. כמוות המקרים מעוררת בהלה של ממש. בשורה ארוכה מאוד של פסק דין הודגשה החומרה היתה הטמונה בעבירות המבוצעות בתא המשפחתי והצריך בענישה מחמירה בכךן. כך למשל, ציין כי "UBEIROT ALIMOT במשפחה הן תופעה נפסדת מהוות נגע רע בחברה, ועל רשות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו" רע"פ 19/1884 **שמרץ נ' מדינת ישראל**, פס' 12 (פורסם בנבו, 19.03.14)).

14. לצד זאת, אין לכחד שליעיתים מדובר באירועי אלימות חד פעמיים, אשר הינם תולדת רגעי לחץ ומשבר, אשר אינם מאפיינים את חייהם המשותפים של בני הזוג. ברור שאין בכך כדי להפחית מחומרת העבירה. בהקשר זה ראוי לציין, שאלימות בתחום המשפחתי לבושת צורות שונות. לעיתים, כלל אין מדובר באלימות פיזית, כי אם באלימות נפשית בלתי פוסקת שנועדה להטיל אימה על הנפגעת באופן שוטף. במקרים אחרים, מדובר בהירה באלימות כלכלית, שנועדה למנוע את עצמאותה של הנפגעת באופן חזק את התלות והצריך שלה בפוגע. כך או אחרת, בת משפט הדגישו את הצורך להילחם בתופעת האלימות במשפחה.

15. בחינת נסיבות ביצוע העבירות מלמד על כך שהפגיעה הייתה ברף הבינו-נמו: אמנם, הפגיעה היו קשות והן חזרו בשתי פעמים שונות בהן עצר הנאשם את הרכב, הכה את המATALונת ואימע עליה. מנגד, מדובר באירוע חד פעמי, מעשים שנעשו לראשונה באירועים המתוירים ושלא חזרו על עצם לאחר מכן. עוד ניתן שלMALונת לא נגרם נזק ממשמעותי כתוצאה מהפגיעה והיא לא נזקקה לטיפול רפואי בגין.

16. מעין בפסקה עולה שבUberות בהן הורשע הנאשם, משיתים בתו המשפט מנעד רחב מאוד של עונשים הנע בין ענישה הצופה פניו עתיד ועד מספר חדשני מאסר בפועל. כבר נפסק לא אחת שכל מעשה אלימות שונה בנסיבות ובחוmrתו, באופן המשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם. ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי ח') 21-07-2026 **מדינת ישראל נ' עלא עוזא** (נבו 14.12.2021) ; ת"פ (שלום קריות) 2026-04-20 **מדינת ישראל נ' סلطאן שאהין** (נבו 14.04.2022); רע"פ 6464/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 14.10.2018); ת"פ (שלום ראל"צ) 33977-01-14 **מדינת ישראל נ' מוחשן עיטה** (נבו 07.07.2015); ע"פ (מחוזי י-ם) 881-09-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו 04.06.2018).

17. בנסיבות האמורות אני סבורה שמתחם העונש ההולם נع בין מספר חודשי מאסר, שיכל וירצו בעבודות שירות, לבין 12 חודשים בפועל.

העונש ההולם

18. הلقה פסוקה קבועה שלם בבית המשפט מוטל תפקיד חשוב בהגנה על הנפגעות באמצעות ענישה חמירה בעבורות של אלימות במשפחה. זאת, על מנת לסייע במיגור התופעה ולתת משקל משמעותי לשיקולי הרתעה. כך למשל, נפסק כי "בית משפט זה קבוע, וחוזר וקבע, כי עבירות אלימות נגד נשים במסגרת התא המשפטי יזכה לחסימה [...]. החסימה הענישה במקרים אלה מייצגת את חשיבותו של הערך המוגן שMONO על הקפ", והוא "לספק בטיחון לכל אישה ואישה בביתה, מקום מבצרה, בחיק משפחתה" (שם, שם) (ע"פ 6968/16 **奥迪 גראני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוו, 18.05.22)). יודגש שהחומרה כאמור נכונה לכלל עבירות האלימות במשפחה - בין אם ברף הגבואה ובין אם ברף הנמוך - וברוי שהדבר תלוי בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

19. כמובן, שאין מדובר בהחומרה אוטומטית, וברור שהדבר יתקיים ברוח עקרון הבEQUAL בדרכו אינדיידואלית. בנסיבות המקרה דנא, עולה שהנאשם נעדר עבר פלילי וחוזי לו הסביבות ראשונה ויחידה בפליליים. יתר על כן, עולה שהנאשם והמתлонנת נפרדו באופן מספק, שהוא פיצה את המתלוונת, ושהוא נשוי כעת לאישה אחרת. עוד נראה, שהנאשם עבר תהליכי שיקום וטיפול מושלמים, ושהוא ממשיך את התהליכים החשובים שהתחילה. אין להתעלם גם מהזמן שעבר מאז ביצוע העבירות - יותר מ-3 שנים.

20. על כן, מצאתי לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות. **תשומת לב**

המומונה על עבודות השירות שהמועד הנקוב בהחלטתו חלף, ועל כן יש לקבוע מועד חדש.

ב. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי שלא

יבצע עבירות אלימות לרבות איום.

ג. נוכח העובדה שהנאשם שילם למטלוננת 5,000 ₪ במסגרת הפרידה

שליהם (הוציאו לביהם"ש אסמכתאות לכך), אמנע מהשתתף קנס או פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי - כחוק.

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ב, 19 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.